

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ștefancu-Com”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ștefancu-Com” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/474, Societății cu Răspundere Limitată „Fineco Group” privind constatarea nulității absolute a acordului cu privire la construcția în comun a rețelei de alimentare cu energie electrică,

împotriva încheierii Curții de Apel Chişinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea de revizuire,

CONSTATĂ:

La 24.02.2016 reclamantul SRL „Ștefancu-Com” a depus cerere de chemare în judecată către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/474, SRL „Fineco Group” privind constatarea nulității absolute a acordului cu privire la construcția în comun a rețelei de alimentare cu energie electrică din 21 mai 2012 încheiat între APLP nr. 53/474 și SRL “Fineco Group”.

Prin acțiunea depusă reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra a trei apartamente cu nr. 10A, nr.65 și nr.66 situate în mun. Chişinău, str. Ion Creangă, 43.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 26 februarie 2016, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 15.05.2016, APLP nr. 53/474 a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi încheieri prin care cererea privind asigurarea acțiunii să fie respinsă.

Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chişinău din 04 iulie 2016 s-a admis recursul declarat de către APLP nr. 53/474 și s-a casat încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 26 februarie 2016 și pe cauza dată s-a dat o nouă hotărîre sub formă de încheiere prin care s-a refuzat cerința reclamantului privind aplicarea sechestrului.

La 08.07.2016, SRL „Ștefancu-Com” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 04.07.2016, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei și emiterea unei noi decizii prin care să fie menținută încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 26 februarie 2016.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat art. 449 lit.b) CPC și anume că, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului.

Revizuientul a mai indicat că nu a recepționat în termen citația de examinare a recursului declarat de APLP nr. 53/474 și nu a reușit să pregătească o referință suplimentară.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de către SRL „Ștefancu-Com” la decizia Curții de Apel Chișinău din 04.07.2016.

În motivarea soluției instanța a indicat că argumentele invocate de revizuent nu se încadrează în temeiul de revizuire indicat la art. 449 lit. b) CPC, deoarece sunt declarative și nu relatează fapte sau circumstanțe noi ce au legătura cu fondul cauzei.

Considerând ilegală încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, SRL „Ștefancu-Com”, la data de 07 octombrie 2016 a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu menținerea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.02.2016.

În susținerea recursului, recurentul a reiterat argumentele expuse și în cererea de revizuire.

Totodată, susține că instanța de revizuire nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor pricinii și probelor anexate la cererea de revizuire.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor referitoare la temeiul de revizuire invocat – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței prin care a fost respinsă cererea sa de revizuire, considerând că încheierea este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de revizuire a neglijat argumentele invocate în cererea de revizuire.

În acest sens, Colegiul menționează că revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care țin de fondul cauzei și sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția care va fi adoptată. Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost

obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărîre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Astfel, în cererea de revizuire revizuentul a invocat temeiul prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, iar Curtea de Apel Chișinău, care a fost sesizată cu judecarea acestei cereri, a respins-o pe motiv că argumentele invocate de revizuent nu se încadrează în temeiul invocat și această concluzie este susținută de Colegiu ca legală.

În acest sens, instanța de recurs menționează că instanța de revizuire corect a apreciat că motivele prezentate de revizuent nu pot constitui temei de revizuire în baza lit. b) art. 449 CPC – au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul pe acest temei, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Temeiul invocat impune circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucît examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuientul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărîrii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărîrii. Faptele noi apărute după darea hotărîrii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

În context, instanța de recurs conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestei teme de revizuire.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, la examinarea cererii de revizuire, instanța se limitează doar la aprecierea admisibilității temeiurilor de revizuire invocate.

La caz, SRL „Ștefancu-Com” a invocat drept teme de revizuire faptul că acesta nu a recepționat în termen citația de examinare a recursului declarat de APLP nr. 53/474 și nu a reușit să pregătească o referință suplimentară.

Însă conchide Colegiul că, afirmația în cauză nu poate fi reținută drept teme de revizuire în baza art. 449 lit. b) CPC, deoarece, nu este o circumstanță nou apărută la fondul cauzei.

Mai mult ca atât, temeiurile declarării revizuirii sînt expres prevăzute în art. 449 din Codul de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Conform art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire trebuie să conțină, în mod obligatoriu, temeiurile consemnate la art. 449 CPC, cu anexarea probelor ce le confirmă.

În această ordine de idei, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat circumstanțe care să constituie teme de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2016.

Totodată, instanța de recurs menționează că alte motive de casare a încheierii recurate de către recurent nu au fost invocate.

În acest context, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurentul SRL „Ștefancu-Com” nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016.

Ținînd cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ștefancu-Com”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ștefancu-Com” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/474, Societății cu Răspundere Limitată „Fineco Group” privind constatarea nulității absolute a acordului cu privire la construcția în comun a rețelei de alimentare cu energie electrică.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea